

skal træffe den afgørelse? Er det familien, der skal træffe den afgørelse, eller er det staten, der skal træffe den afgørelse?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er jo en spændende vinkel, og jeg vil godt spørge fru Henriette Kjær ud fra den anden vinkel. Hvad nu, hvis vi spørger: Skal staten fratage kvinden, familien, det ansvar, at man eventuelt vil hemmeligholde, hvem der er faderen? Vi har set masser af eksempler på gennem historien, at hun ikke vil fortælle det, hvad enten hun er lesbisk eller enlig, eller hvad hun nu er; hun vil ikke fortælle, hvem der er faderen. Men så ved barnet jo, hvem det skal bebrejdes, hvis der er noget at bebrejdes, for børn er faktisk optaget af at finde ud af, hvor de stammer fra. Det ved vi fra adoptivbørn, det ved vi andre steder fra, og så skal moderen ikke kunne komme og sige, at det er noget, staten har påtaget sig ansvaret for, og sådan er det bare, og det kan hun ikke gøre noget ved.

Det er derfor, jeg mener, at det ændringsforslag, vi vil stille fra halvdelen af SF's gruppes side, burde være det, der kunne samle os, så vi sagde: Kan vi på denne måde få signaleret til de lesbiske, at vi ingen interesse har i at diskriminere dem, men vil sikre, at barnet får det minimum af rettigheder, at hvis moderen ikke vil fortælle, hvem der er faderen, er det minsandten hendes eget ansvar, og så skal det ikke være sådan, at vi kommer og siger, at det er o.k., om der er en far eller ej. Det er ikke diskriminerende at fastholde, at to kvinder ikke kan få børn med hinanden.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes altså ikke, sagen bliver bedre af, at man kan opremse, at en masse kvinder gennem tiderne har fået børn med en ukendt far. Det gør da ikke sagen bedre. Det er et faktum, men det er da ikke nogen lykkelig situation, så jeg synes ikke, det er noget godt argument, fru Dorte Bennedsen kom med.

Til hr. Flemming Oppfeldt vil jeg sige, at jeg tror ikke, der endnu er etableret klinikker, hvor man kan blive insemineret. Man taler i lesbiske kredse om, at man kunne etablere noget sådant, men efter hvad jeg kender til det, fungerer de ikke i praksis lige nu. Det er da rigtigt, at de vil fungere uden opsyn, men vi andre går også i seng med mænd uden opsyn, og det er vores

eget ansvar. Jeg mener som borgerlig, at her kender man sit ansvar og sørger for, at man ikke får sygdomme, og som jeg også har sagt, tror jeg egentlig, at hvis der bliver etableret nogle sådanne klinikker, er de lesbiske nok så ansvarlige, at de selvfølgelig sørger for at sikre sig, som man nu skal.

Så spørger hr. Flemming Oppfeldt, om det er staten eller individet, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt ens barn skal have en far eller ej. Her har vi måske forskellen på Venstre og Det Konservative Folkeparti, og den vil måske også fremgå af denne debat. Det Konservative Folkeparti vedkender sig jo, at staten godt må blande sig i nogle ting, men det gør man ikke altid som liberal, og her er der altså et område, hvor jeg mener, at i og med at staten skal sætte retningslinjer og et vist ansvar for de børn, der lever i vort samfund, må der også godt være nogle bestemmelser, som netop prøver at modvirke, at vi får et faderløst samfund. Som udgangspunkt vil vi nemlig godt have, at børnene har både en far og en mor.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at jeg synes, det er meget interessant med hensyn til donoranonymitet eller ej, for hvis vi får ophævet den, kan barnet søge tilbage til sin far og finde sine rødder, og de kan eventuelt etablere en kontakt. Derfor vil vi gerne hænge på i den diskussion, hvis der bliver stillet et ændringsforslag. Det er selvfølgelig noget, der skal tages op i gruppen, men jeg har hørt tilkendegivelser om, at det er helt afgørende, om man kan opspore sin far eller ej.

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre støtter vi det fremsatte forslag, og det fremgår af, at vi er medforslagsstillere til forslaget, der har delt Folketingets partier på kryds og tværs.

Jeg har den radikale gruppes opbakning til her i dag at sige, at gruppen som helhed støtter forslaget om at ophæve lovens § 3. Begrundelsen er først og fremmest, at vi ikke vil være med til, at enlige uanset deres seksuelle observans bliver diskrimineret i sundhedssystemet, det være sig det offentlige eller det private, og vi mener stjerneklart, at denne lovbestemmelse er diskrimination. Vi har her i Danmark givet mulighed for, at homoseksuelle par kan indgå registreret partnerskab, og på overfladen er vi så frisdinede; men der skal tilsyneladende ikke mange ridser i lakken, før fordommene dukker op iklædt en begrundelse om far, mor og børn-